

CWYKIEL (5) *sb m*

e pochylone.

sg N Cwyki(e)l (1). ◇ A cwykiél (1). ◇ pl G cwykl(o)w (1). ◇ A cwykle (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

1. *Płat materiału o trójkątnym kształcie, klin (z niem. Zwickel) (4) : [krawiec] Kretą kryśła/ rozmierza/ łrzyże wielkie cwykle/ Iákoby który zośtał/ wełbie sie mu wikle. BielRozm 18.*

cwykiel czego (1): Lecz FAllopi [...] błoto z taką wodą ogniem lekkim wárząc/ łukná cwykiél/ to iełt płát kliniálty/ w wodę wetknął Oczko 11.

a. *Szablon, wzór (2) : BielSat C2v; Niech nie będye zmyłona thu wálzá poštáwá/ Nie przyłtáwiaycie cwyklow do Bożego práwá. PaprPan Cc3v.*

2. *n-pers (1) :*

Zestawienie: Rofoł Cwykiel Paceńfcy. PaprPan I4.

MM